

saaledes, at de have Udsigt til efter nogle faa Aars Forløb at maatte henvende sig til Fattigvæsenet for at blive forsergede eller træde ind i andre Virksomheder. Det er en utallig Mængde svenske Fiskere, som søge til Bornholm, og som følge deraf tilføres der Landet en stor Masse Fisk, hvis Fangst jo er den væsentligste Indtægt for de bornholmste Fiskere; men det medfører, at Prisen bliver meget lav, og til sine Tider kan Fisken ikke afsættes til nogen Pris. Dersom Afsætningsforholdene vare bedre, dersom der var større Marked for Fiskeriprodukter, var der Mulighed for at afhjælpe Misforholdet paa den Maade; men af den Masse Fisk, som føres til Landet, kunne Bornholmerne kun forbruge en meget ringe Del, og Markedet for alt det øvrige er Kjøbenhavn. Medens det i en Narrække gik an, at de kunde afsætte Silbene i røget Tilstand i Kjøbenhavn, er det i de senere Aar blevet værre og værre, og ikke sjældent er det saa, at disse Produkter, som leveres fra Bornholm, blive førte ud paa Amager, hvorved der foranlediges meget betydelige Tab. Af den Grund har man paa Bornholm tænkt paa, om det ikke var muligt at faa Forbindelser andre Steder, navnlig i Thykland, hvor man maa kunne afsætte en betydelig Del af den Fisk, som fiskes, og derved raade Bod paa den Nød, som findes hos Fiskerne, og som efterhaanden bliver større og større. Man har i den Anledning andraget paa at faa 50,000 Kr. i 2 Aar til at forsøge en Dampskibsforbindelse med Thykland; men jeg har idag faaet Meddelelse fra Bornholm om, at den højtærede Indenrigsminister har nægtet at gaa ind paa denne Bevilling. Dette Andragende har været fremsat to Gange før, første Gang fra Bornholms Fiskeriforening, anden Gang fra den landøkonomiske Forening paa Bornholm og nu tredje Gang igen fra Fiskeriforeningen. At Landboforeningen har været med til at andrage derom, er saa naturligt, idet en saadan Forbindelse utvivlsomt ogsaa vil have betydelig Indflydelse paa Landboforholdene og skabe lettere Vej til et stort Marked af de Landprodukter, som findes paa Bornholm. Men, som sagt, de have faaet Afslag paa dette Andragende, hvad jeg i høj Grad maa beklage. Det er ganske vist ikke givet, at det kunde føre til et heldigt Resultat, det er jo kun en Prøve; men jeg mener, at hvor det gælder saa betydelige Interesser som her, maatte den høje Regering ikke have traadt tilbage for i saa Henseende at gøre et Forsøg, og jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister at tage denne Sag under fornøjet Overvejelse, om der ikke kunde ske noget med Hensyn til at støtte

Fiskeriet paa Bornholm. Men det er ikke den eneste Ulykke; der er andre, som ogsaa have bidraget til, at Fiskerne paa Bornholm ere meget uheldig stillede. Det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Vlem) talte forleden om disse Forhold og navnlig om Sælhundene. Jeg ser paa Finanslovsforslaget, at der foreslaas bevilget 4,000 Kr. til Fangst af Sælhund, og jeg glæder mig til, at disse 4,000 Kr. skulle blive anvendte paa Bornholm; men det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds ophyste om, at der ikke var anvendt noget paa Bornholm, saaledes som der er anvendt andre Steder i Landet, til at skyde Sælhundene. Det kan for saa vidt være godt, naar der saaledes er ødelagt 1300 Sælhund — det er dog noget — men Forholdene paa Bornholm tilstede ikke, at man paa den Maade fanger nogen betydelig Del af Sælhundene. Sælhundene ere overmaade træffe Dyr. Som Vidnesbyrd om deres Træfthed fortælles, at, naar Baadene gaa fra Havnen om Morgen og Sælhundene møde dem paa deres Vej, gaa de foran Baadene flere Mil ud til Redstaberne, og naar de finde Laks derpaa, tage de dem, inden Fiskerne ere i Stand til at kunne faa dem. De ere saa træffe, at det ikke er let at fange dem; men det vilde have overordentlig stor Betydning for Laksfiskeriet paa Bornholm, hvis noget kunde gøres, og jeg tillader mig i den Henseende at henstille til den højtærede Minister, at der gøres Forsøg paa, om der ikke kunde gøres noget. Det er meddelt mig, at det antages, at et Beløb af 300,000 Kr. aarlig gaar tabt netop ved, at Sælhundene i den Henseende træde ind i Fiskernes Virksomhed. Det er ikke noget ganske ringe Beløb, og det er i Grunden ikke løjerligt, at der hos Fiskerne paa Bornholm, hvor Raarene ere daarlige, i den Anledning opstaar en vis Bitterhed ved, at der ikke gøres noget. Der bør gøres Forsøg paa at afhjælpe den Nød, som derved foranlediges. Der har blandt andet været et Forslag fremme af en Fisker paa Bornholm, som raadede sine Kolleger til, at de skulde sende Hovederne og Kadene af de Laks, som Sælhundene havde revet Rødet af, til deres Repræsentanter. Det vilde ikke være nogen behagelig Overraskelse for os at faa dette, men det vilde ganske vist have det Gode, at man saa kunde skønne nogenlunde over, hvor store Kapitaler der gik til Grunde paa denne Maade. Det kunde maasse gøres paa en lettere og behagelig Maade, men man vilde deraf kunne se, at det er store Kapitaler, som gaa til